

Til § 21.

Ved denne paragraf opretholdes de ved lov nr. 415 af 12. juli 1946 givne regler om amtsskolekonsulentens ansættelse og tjenestemandstretlige stilling, dog at det foreslås, at amtsskolekonsulenten skal udnævnes af Kongen, og at den særlige regel om hans afskedigelse bortfalder. Man er af den mening, at det er ganske rimeligt, at amtsskolekonsulenten udnævnes af Kongen som andre tjenestemænd inden for den samme lønningsklasse, og at den særlige afskedigelsesbestemmelse ikke er på sin plads, for så vidt amtsskolekonsulenter angår. I så henseende kan man henvise til, at amtsskolekonsulenterne, hvis tjeneste er rådgivende og vejledende for de administrative myndigheder og amtsrådskredeens lærere, ikke på samme måde træder i direkte forbindelse med befolkningen som en lærer eller præst, og at der derfor ikke for amtsskolekonsulenterne foreligger samme begrundelse for en særlig afskedigelsesbestemmelse som for lærerne og præsterne.

Til § 22.

Denne paragraf svarer i det hele til skoletilsynslovens § 18, dog at man i 2. stykke har foretaget en ændring af den nuværende regel, hvorefter Amtsskolekonsulenten kun efter tilkaldelse af lærerne eller bemyndigelse af skolemyndighederne kan besøge skolerne i amtsrådskredsen, således at han besøger skolen efter skoledirektionens nærmere anvisning.

Til § 23.

Denne paragraf svarer ganske til skoletilsynslovens § 19, dog at der er indsat en udtrykkelig bestemmelse om, at amtsskolekonsulentens erklæringer altid skal medfølge ved sagens indsendelse til højere myndighed.

Til § 24.

Denne bestemmelse svarer i det væsentlige til skoletilsynslovens § 20, hvorefter købstædernes skolevæsen ikke sorterer under skoledirektionen, men direkte under ministeriet; der er tilføjet en bestemmelse om, at Gentofte, der er en stor købstadordnet kommune med lutter købstadordnede skoler, i så henseende skal betragtes som købstad, medens derimod flækkerne i de sønderjyske landsdele skal betragtes som landkommuner. Flytteeogtægtsager er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Til § 25.

Denne bestemmelse er ny og tilsigter at tilføre skoledirektionen den fornødne sagkundskab ved behandlingen af børn, der ikke kan følge den almindelige undervisning i folkeskolen, men dog må undervises i denne og ikke skal henvises til særforsorgen.

Denne konsulent for særundervisningen kan enten være en fungerende lærer; der i det fornødne omfang fritages for sin lærervirksomhed for at yde skoledirektionen, amtsskolekonsulenten og skolerne råd med hensyn til undervisning af udviklingshæmmede børn, eller en mand, der helt helliger sig denne virksomhed. Man mener, at udgifterne til denne konsulents lønning m. v., der af kommissionen er foreslået afholdt fuldt ud af statskassen, rettest bør afholdes af skolefonden, således at statskassen refunderer halvdelen, på samme måde som forholdet er med hensyn til amtsskolekonsulenternes lønning.

Det bliver nødvendigt, at der for de tilfælde, hvor arbejdet med denne sag optager konsulentens hele tid, åbnes adgang til oprettelse af en tjenestemandstilling, da man i modsat fald ikke vil kunne få kvalificerede folk til at overtage stillingen; man foreslår i så henseende en lønsats svarende til den lønning, som i § 26 foreslås for de til købstædernes skolevæsen knyttede konsulenter, altså enten med skoleinspektør- eller viceinspektør-lønning.